

afgørelse gennem den bekendtgørelse, som skrives om i Fødevarerministeriet?

Det er det, der er spørgsmålet, og det synes jeg for forbrugers tryghed er det interessante spørgsmål i den her sammenhæng.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan sige til hr. Keld Albrechtsen, at sådan kan man ikke udlægge teksten.

Det, jeg har svaret konkret på, var et konkret spørgsmål vedrørende madsminke og hverken mere eller mindre.

Til hr. Thulesen Dahl om de frivillige aftaler: Spørg venligst fødevarerministeren og få tilsendt det nødvendige materiale, og er der behov for yderligere oplysninger, jamen så er der rig adgang til at henvende sig til fødevarerministeren. Det er også ministerens pligt at svare, og jeg ved, at det gør han meget gerne.

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg bare bede statsministeren, om vi kan få at vide, om det, som Danmark har foretaget sig, fra Amsterdamtraktaten trådte i kraft i maj, og så frem til Kommissionen træffer sin afgørelse, har været lovligt, eller det ikke har været lovligt efter EU-retten.

Det synes jeg er væsentligt at vide, for vi må jo vide, om vi i fremtiden kan bruge miljøgarantien, når en EU-lov træder i kraft, eller om vi først kan bruge den fra den dag, Kommissionen måtte have godkendt en dansk ansøgning. Det håber jeg statsministeren kan se er lidt vigtigt.

Desværre fik vi jo at vide, inden Amsterdamtraktaten blev godkendt, at man ikke kunne bruge den, før Kommissionen havde godkendt anvendelsen af den, og derfor synes jeg, der kan være en masse jura i det her.

Jeg kan så også godt acceptere, at statsministeren ikke lige vil ryste et svar ud af ærmet, det er jo lidt alvorligt, men kan vi så ikke få et tilsagn om, at vi får et juridisk papir, så vi kan se, hvor vi står i den sammenhæng?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan mærke på hr. Keld Albrechtsen, at han godt er klar over, vi er uden for § 20-spørgsmålet her i dag.

Hvis der er spørgsmål af specifik karakter for miljøgarantien, besvarer jeg det naturligvis gerne, også gerne skriftligt, og det er måske den bedste vej til at undgå, at vi sådan drejer ordene alt for voldsomt. Så jeg besvarer gerne et skriftligt spørgsmål, også om miljøgarantien.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 295

6) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil statsministeren i dag erkende, at regeringens påstand om, at den reviderede miljøgaranti indebar en forbedring, var forkert, og at det var forkert, når regeringen påstod, at det var en forbedring for Danmark, at de nye regler tvinger Kommissionen til at afgøre sagerne inden for en tidsfrist på seks måneder?«

Skriftlig begrundelse

Forud for folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten hævdede regeringen, at den reviderede miljøgaranti i Amsterdamtraktatens artikel 95 var en forbedring. Især hævdede regeringen, at den ny regel om Kommissionens pligt til at afgøre en sag inden for en tidsfrist på seks måneder var en forbedring. Enhedslisten gjorde dengang regeringen opmærksom på, at dette var en fejlsvur, fordi denne regel jo fremtvinger negative afgørelser.

Desværre er der ved EU-folkeafstemninger i Danmark skabt den tradition, at regeringer giver løfter, som ikke kan indfries, og at unionsmodstanderne forinden advarer imod dette og desværre siden hen viser sig at få ret. Det er faktisk ikke særlig morsomt.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har vi jo haft den her debat, og vi kan jo konstatere, at Enhedslisten og regeringen ikke er enige i bedømmelsen af, hvad det her betyder for miljøgarantien i fremtiden. Efter at man nu har brugt miljøgarantien fire gange i træk ved folkeafstemninger – i 1986, 1992, 1993 og 1998 – som argument for at stemme ja til traktaterne, håber jeg, vi kan få statsministerens tilsagn om, at i hvert fald så længe han er statsminister, vil vi ikke en gang til ved en folkeafstemning opleve en regering komme og tilbyde befolkningen en urokkelig miljøgaranti, hvis bare den stemmer ja.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det første svar er, at regeringen ikke har noget at erkende. Vi skal ikke erkende, at den reviderede